

[Anker Jørgensen.]

essen for uddannelse af ikke-faglærte blandt de unge, der ganske naturligt først og fremmest findes blandt ikke-forsørgerne. Der er heller ingen tvivl om, at ikke-forsørgeren i stor udstrækning er lige så hårdt spændt for som forsørgeren, når han skal deltage i kursus af denne art.

Ved forhandlingen her i tinget gav også den højtærede arbejdsminister udtryk for en positiv indstilling til dette spørgsmål, og i den udvalgsbetænkning, som udvalget afgav den 25. marts 1965, kom der også til at stå, at udvalget med ministeren navnlig havde drøftet betimeligheden af at ændre tilskudsreglerne, således at der åbnes adgang til at yde ikke-forsørgere samme tillæg til arbejdsløshedsunderstøttelsen som det, forsørgerne får, når de deltager i kursus.

Det er på denne baggrund, jeg tillader mig at spørge den højtærede arbejdsminister, om der i arbejdsministeriet forberedes ændringer på dette område. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det er et spørgsmål, der rejses igen og igen i de kredse, som beskæftiger sig med uddannelse af ikke-faglærte arbejdere, og jeg vil derfor håbe, at man kan vente et forslag fremsat, og at et sådant vil blive godt modtaget her i tinget.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Det rejste spørgsmål var som nævnt fremme under de forhandlinger, der gik forud for den forlængelse af loven for 3 år, som det høje ting enstemmigt vedtog i foråret. Jeg er imidlertid helt enig med det ærede medlem i, at det kan være både naturligt og rimeligt at bringe spørgsmålet i erindring nu.

Forholdet er jo det, at flere af de organisationer, skoler og myndigheder, der har med uddannelsesloven at gøre, gerne havde set, at også ikke-forsørgere fik mulighed for at opnå det 50 pct.s tillæg til godtgørelserne, som efter de gældende regler ydes til forsørgere, der er i beskæftigelse, umiddelbart før de begynder et kursus. Også uddannelsesrådet havde over for arbejdsministeriet givet udtryk for den opfattelse, at en sådan ændring af godtgørelsesreglerne i forbindelse med kursusophold ville virke fremmende på antallet af unge kursister. Jeg må dog tilføje, at rådet samtidig havde gjort opmærksom på, at dette forhold var

taget i betragtning ved rådets indstilling om ud fra en helhedsvurdering at forlænge loven uændret i en 3 års periode.

Det er rigtigt, som det er nævnt, at flere af ordførerne under folketingsforhandlingen rejste tvivl om rimeligheden af at bevare denne forskelsbehandling mellem forsørgere og ikke-forsørgere, og jeg gav dengang både i folketingsudvalget og her i salen udtryk for en meget positiv indstilling over for de ønsker, der forelå i denne henseende. Jeg gav også tilsagn om at overveje og drøfte med uddannelsesrådet, om vi ikke på et tidligere tidspunkt end ved 3 års periodens udløb kunne finde frem til en forbedring af loven på netop dette område. Og det har jeg allerede gjort. Der er i mellemtiden arbejdet med sagen; der er således i samarbejde med arbejdsdirektoratet foretaget en række undersøgelser og beregninger, bl. a. vedrørende de merudgifter, en eventuel ændring af loven på dette område ville medføre.

Der er på den gældende finanslov såvel som på det finanslovsforslag, der er udarbejdet for det kommende finansår, regnet med 11 mill. kr. som statens udgift til godtgørelser under kursusdeltagelse i henhold til denne uddannelseslov. Efter de hidtidige erfaringer regner man med, at ca. $\frac{1}{5}$ af kursusedtagerne er ikke-forsørgere. Det er derfor skønsmæssigt beregnet, at merudgiften ved at ligestille ikke-forsørgere med forsørgere i relation til tillægget på de 50 pct. vil ligge et sted mellem 1 og $1\frac{1}{2}$ mill. kr. pr. finansår. Der må altså også indgå statsfinansielle synspunkter i overvejelserne — selv om det er min opfattelse, at disse penge ville være givet godt ud, hvis vi derved i højere grad end hidtil fik mulighed for at få de unge med i dette nye uddannelsessystem, som jo også har meget stor betydning for bevægeligheden på arbejdsmarkedet.

Men som jeg allerede har nævnt, er uddannelsesrådet gjort bekendt med, at jeg overvejer en lovændring på dette punkt, og rådet er anmodet om at gøre spørgsmålet til genstand for fornyet overvejelse. Det er oplyst over for mig, at spørgsmålet står på dagsordenen for uddannelsesrådets møde i morgen, og min endelige stillingtagen må naturligvis påvirkes af den indstilling, som arbejdsmarkedets parter i uddannelsesrådet